DOC 2336

משה שרת
רח׳ בלפור 19
ירושלים

8/XII/64

קורי,

אני מניח בבטחה כי מאמרו של פ' פרן בגליון
ערב-שבת האחרון של 'מעריב' הגיע אל תשומתך נזרק
בידך. ואשר על כן מספר הערות:

– 'ואיש אינו מילא בודה המלצים הצבאי מיד'
אני מצדד על ההשתחררות משגרת השימוש בפועל 'למלאת' של
מתוך שבזה, המשפט. חד-גוניות מאורת, ואין כל גיוון בביטוי.
במקרה זה, מוטב 'איש אינו מעורר' וכו'.

– 'כמה פעמים שמגיעה אליך מחייבת אותך'. קודם כל, אם
מוטב להצמיד את השם לפועל ולא לשם. שנית, ממילא קודם
הפועל לשם במשפט לצדו. שלישית, המלה 'אותך' מיותרת לחלוטין.
הנושא הוא: 'כמה פעמים שמחייבת מגיעה אליך'. והראיה היא
בגוף אחד אומר, שהרי חובות להן: 'מחויבות המגיעה'
המשתייך? שמחויבות החובה' — ולא 'מחויבות המגיעה'. לא
שהחוקה מחויבת אותך'. ולא 'מחויבות המגיעה ולא התפקיד'

– בתחתית אותו טור בשלב (סוף אותו פרק)*: ~~[illegible]~~:
'הופסק להודות מיד שמר גרומיקו לא הגיע' וכו'. ואם
כאן אין התועלת בהקדמת הפועל, ולא בשחזור השם לפני:
'כי מר ג'' וכו'. בהמשך אותו משפט: 'כל השלום שבלבו' זהו
שבדבר. הנושא הוא 'כל השלום שבלבו' או 'השלום שבלבו' או 'בכלל'*
'כל השלום'.